

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten

Calino, Cesare

Augspurg ; Graez, 1744

VD18 80280064

Dominica XXII. Post Pentecosten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49389)

4.

Quoadusque redderet universum debitum.
Matth. 18.

Quousque tandem patietur famem, tenebras, tormenta crudelis servus? quando finis veniet calamitatis? cum nempe reddet universum debitum. Et quomodo reddet constitutus in carcere? En duplex damnatorum supplicium, ignis præsens, quo cruciantur; futura æternitas, quæ nunquam finietur. *Mense III. Disc. 79. pag. 398. à num. 7. ad finem.*

5.

Tenens suffocabat eum, Matth. 18.

Parabola hæc integro sermone explicatur contra homines præpotentiâ suâ ad inferiorum oppressionem abutentes *Mense X. Disc. 300. pag. 483.*

DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN,

1.

Cujus est imago hæc, & superscriptio? dicunt ei: Cesaris, Matth. 22.

Non spuriam, sed probam monetam principes in tributum exigunt: sola forma & imago non sufficit. Ita DEUS ab hominibus ad reddendam rationem & solvenda debita vocatis

catis non simulatam & mancam, sed sinceram
exigit pœnitentiam: talem verò perrarò per-
agunt, qui pœnitentiam ad extrema differunt,
ubi difficilis perfecta contritio, vel exacta
confessio. *Mense I. Disc. 27. à num. 5. ad finem.*

2.

*Scimus, quia verax es, & viam DEI in
veritate doces. Matth. 22.*

Malo quidem animo Pharisæi hoc elogium
dabant Christo, licèt verissimè dare poterant
illi, cujus miracula & doctrinæ sanctitatem
videbant. Verùm quia Christum commodis
suis obesse putabant, mirum non est, eos æ-
quo animo Christo dare laudem non potuisse.
Hoc mirum est, Christianos quosdam vel pro-
pter adversitatem ex pusillanimitate, vel pro-
pter pravam consuetudinem ex pertinacia cre-
dere nolle, quod Christus toties de immorta-
litate animæ inculcavit, & quidem in Scriptu-
ris ipse nos docuit, & multis apparitionibus
demonstravit, & ratione nobis cognoscendam
præbuit animæ immortalitatem. *Mense III.
Disc. 68. pag. 150.*

3.

At illi obtulerunt ei denarium. Matth. 22.

Petiit JESUS numisma censûs, non argen-
ti cupiditate, sed veritatis docendæ causâ.
Pharisæi obtulerunt ei denarium, quem acce-
pto Christi responso denuò receperunt. Ve-
rùm

rùm offer avaro homini vel obolum: quàm avidus erit ad retinendum eum! si non labiis, certè animo eum osculabitur, non attento honore, vel salute sua. Hæc est miserrima *servitus idolorum*, ut ait Apostolus. Certè avarus in ipsa vita miser est, cùm laborem habeat sine quiete, timorem sine solatio, molestias sine fine. *Mense V. Disc. 141.*

4.

Ostendite mihi numisma census. Matth. 22.

Quod hodie Christus à Pharisæis petiit, idem in judicio petet ab avaris: hi ægrè Cæsari dederunt, quæ erant Cæsaris; difficilius dabunt DEO. Nemo miserior in morte & judicio illo videri potest, quàm avarus: affligent illum bona, quæ deserit; peccata, quæ secum hinc aufert; obligationes aliæ, quibus oneratus invenietur: futurus utique in morte lætior, si DEO posset ostendere numisma census, eique dare, quæ DEI sunt. *Mense V. Disc. 142. pag. 428.*

5.

Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari. Matth. 22.

Sicut subditi jubente Christo tenentur principibus tributa & censum solvere, ita principes justè ea exigunt. Verùm tamen sive princeps sive privatus sis, modus est adhibendus in exigendis debitis, & personarum facultas consideranda. *Mense IX. Disc. 271. pag. 439.*

DOMI-